YLÖS HELVETISTÄ

KIRJ. KONRAD LEHTIMÄKI

(Jatk. edell. num.)

— Kun me siis olemme näinä vuosina varustautuneet miltei yli-inhimillisin ponnistuksin, kun meillä nyt on ylivoima, jonka uusi lentokoneemme takaa miltei kaksinkertaisesti — niin nyt on iskettävä! Ja aivan heti! Jo ensi viikolla saattaa heillä olla joku keksintö, joka tasoittaa voimasuhteet. Siis mahdollisimman pian!

— Minä olen samaa mieltä! — sanoi eräs vanha kenraali. Ja esikuntapäällikkö jatkoi:

— Tämä on suuri asia on siis kapina-asiassakin pidettävä pohjana. Sillä — hyvät herrat — tämän kapinan alku on pakoittanut meidät sodan kynnykselle! Nyt on kysymys tunneista — korkeintaan päivistä... Kapinallisiin nähden on siis mielestäni vain yksi menettelytapa: ettei heidän rankaisunsa heikonna armeijaa, vaan lisää sen kuria ja voimaa...

— Niin luonnollisesti — ja että se tapahtuu sotalakien mukaan.

Esikuntapäällikkö katsahti läsnäolijoihin ja hiljensi äänensä omituisen läpitunkevaksi kuiskaukseksi:

— Hyvät herrat! Nyt on siis tärkeä hetki, että laitkaan eivät saa olla tiellämme. Jos siis sodan etu vaatisi kapinallisten armahtamista, tehtäköön se. Jos nuo tuhannen nuorta miestä on uhrattava, niin tehkäämme sekin silmää räpäyttämättä laeista huolimatta.

— Mutta myöntänette toki, herra kenraali, että tuo puhe on hiukan outoa teidän asemassanne olevalta henkilöltä! — huudahti sama kenraali, joka äsken huomautti sotalaeista.

— Minä olen samaa mieltä viimeisen puhujan kanssa!... —yhtyi toinen.

— Hyvät herrat!

Ken näki esikuntapäällikön sillä hetkellä, ei ihmetellyt, että hän oli armeijan vaikutusvaltaisin mies — tuo pienikokoinen suutarin poika... Sillä kun hän hitaasti kohosi seisoalleen, näytti hän monen mielestä entistä pitemmältäkin. Ja hänen sanansa putoilivat kuin jääkylmät kivet paljastetulle rinnalle:

— Sotalakeja ja peruslakeja voidaan milloin tahansa laatia uusia — mutta kun valtakunnat kaatuvat, niin niitä ei enää voi nostaa — samat miehet eivät enää koskaan niitä rakenna.

Suuressa salissa olisi kuullut kärpäsen surinan, kaikki tuijottivat jähmettyneinä puhujaa. Ylipäällikkökin oli kalvennut ja änkytti käheästi:

— Mitä tarkoitatte, herra kenraali...?

— Minä tarkoitan sitä — että nyt horjuvat perustukset.

Tuossa äänessä, tuossa hehkuvassa katseessa oli jotain salaperäistä ja kauhistavaa — joka lumosi heidät niinkuin jättiläiskäärmeen katse... Ja hänen sanoillaan oli kaksinkertainen voima sentähden, että hän yleensä oli optimistinen, mutta ei myöskään puhunut koskaan mitään harkitsematonta.

Nuo kreivit ja paroonit, kenraalit ja marsalkat, jotka aina olivat kylmiä, ylpeitä ja ylimielisiä, näyttivät nyt kalpeilta ja hermostuneilta, jotkut olivat nousseet seisoalleen ja änkyttivät kalpein huulin:

— Onko se mahdollista..?

— Eivät asiat toki liene niin hullusti.

— Selittäkää herra kenraali!

— Se olisi kamalaa...

— Selittäkää ajatuksenne, herra kenraali! — sanoi ylipäällikkö ja koputti hiukan pöytään vasarallaan. Ja esikuntapäällikkö alkoi salaperäisesti:

— Se horjahdus, joka äsken tapahtui, voi saattaa koko perustuksen horjumaan ja vihdoin viedä romahdukseen; sen alta on kannettu maata liian paljon.

Hän vaikeni hetkeksi, antaen läpitunkevan katseensa liukua levottomasti miesten yli ja jatkoi tunteettoman kylmästi:

— Sotalakien mukaan ovat ne kaikki syyllisiä. Jos siis ammutaan vain yksi, joka varmasti voidaan todistaa syylliseksi, niin salaliittolaiset näkevät heikkoutemme — ja kapina leviää kuin kulovalkea. — Jos asetamme suuren joukon sotaoikeuden eteen, niin salaliitto saa aikaa sekä klihoitusaseita, ja te saatte nähdä, hyvät herrat, että tuomioita toimeenpantaessa syttyy kapina. Jos taas annamme kaiken olla sillänsä, niin salaliittolaiset olisivat aaseja, elleivät käyttäisi sitä hyväksensä — mutta niiden toiminta osoittaa, että siellä on nerokkaita miehiä. Otamme siis minkä tahansa näistä menettelytavoista, niin armeijaa uhkaa hajoamisen vaara. Ja kaikesta tästä huolimatta pitäisi heti julistaa sota — sillä muutenhan se voi olla myöhäistä.

Hän vaikeni, ja kuulijoiden kasvoilla kuvastui neuvottomuus ja hermostuminen. Puhuja katseli heitä kylmän läpitunkemattoman näköisenä — ikäänkuin nauttien sanojensa vaikutuksesta.

Kuului käheitä, tuskastuneita huomautuksia.

— Asema näyttää todellakin synkältä...

— Mitä oikeastaan pitäisi tehdä?

— Sitä en ymmärrä.

— Sanokaa, hyvät herrat, mitä on tehtävä?

— Mitä te ehdotatte, herra kenraali?

— Yhdestä asiasta olemme kai yksimielisiä — kuului taas esikuntapäällikön läpitunkeva ääni. — Siitä nimittäin, että näin tärkeällä hetkellä ei meidän auta panna huomiota kellastuneihin papereihin, johonkin inhimillisyyteen, tai muutamiin ihmishenkiin — sillä te tiedätte, hyvät herrat, mitä on kysymys!

Nyt kuului kaikkialta kiihkeitä huudahtuksia:

— Ne eivät saa tulla kysymykseenkään.

— Ei, ei!

— Meidän täytyy käyttää keinoja!

— Nyt on isänmaa vaarassa!

Eräs uskomattoman pyöreä kenraali oli noussut seisomaan. Hänen lihavat kasvonsa olivat tulipunaiset, kun hän nyrkkiä puiden huusi:

— Jumalani! Nuo roistot aikovat ryöstää meiltä virkamme — laillisen valtamme!

Ja useat lisäsivät kiihtyneinä:

— Niin juuri — se on niiden aikomus.

— Mutta se on estettävä!

— Estettävä, estettävä!

— Mutta miten?

Silloin kuului ylipäällikön matala ääni:

— Hyvät herrat! Meidän on nyt keskusteltava siitä, mitä menettelytapaa on käytettävä. Onko herra esikuntapäälliköllä tehtävänä joku ehdotus?

— Niin! joku keino, jolla voitaisiin pelastaa asema! — lisäsi lihava kenraali innokkaasti.

SEISAHDU! LUKEKAA JA KÄYTTÄKÄÄ HYVÄKSENNE !! TÄTÄ ERIKOISTA TILAISUUTTA !! **HETI!**

Alkää lähettäkö rahaa etukäteen. Leikatkaa vain tämä kuva irti, kirjoittakaa siihen nimenne ja osoitteenne ja postittakaa se tulemaan meille, niin lähetämme teille nämä neljä erittäin käytännöllistä ja arvokasta esinettä vapaasti näytteeksi—kymmenen päivän ajaksi tarkastettavaksenne. Olkaa ensimäisenä hyötymässä tästä tämän vuoden huomattavimmasta tarjouksesta. Jos nyt tahdotte todeta näitten esineitten suuren arvon, niin käyttäkää hyväksenne tätä meidän suuremmoista tarjoustamme ja teistä tulee meidän edustajamme.

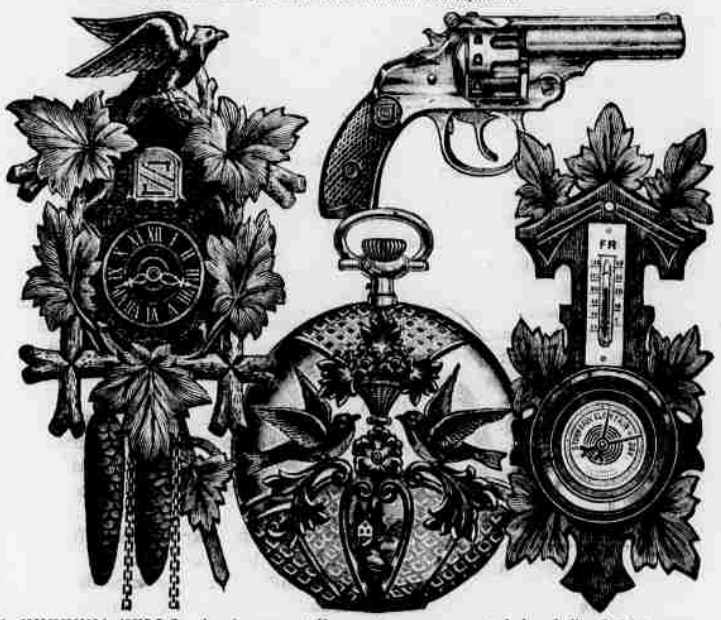

1. **KUKKUVA KELLO.** Juuri saapunut Europasta; se on suurta kokoa kello, 8x12 tuumaa, ja on tehty kalleimmasta ja kestävimmästä puusta, se on kauniisti käsin kaiverrettu. Sisus on parasta tekoa ja niin valmisettu, että se pitää oikean ajan, koneisto on järjestetty kahdella painolla käyväksi. Kaki tulee ulos pienestä ovesta ja ilmottaa tunnit ja puolet-tunnit, kello lyö joka käen kukunnan jälkeen, antaen sulosontuisen äänen ilmoille.

2. **ARVOKAS RAUTATIEMALLINEN TASKUKELLO.** Se on parhaista aineista valmistettu, sisustassa oikeat jalokivet ja on tarkka ajanpitäjä. Kellossa on kiillotetut hopeanikkelikuoret, jota kaunistaa sievät kaverrukset. Tämä kello on taattu usean vuoden ajaksi.

3. **AUTOMAATTINEN PISTOOLI.** Hyvin käytännöllinen kapine itsepuolustuksessa.

4. **ILMAPUNTARI JA LÄMPÖMITTARI YHDESSÄ.** Se osottaa sään päivän eteenpäin. Tämä laite on kiinnitetty käsin kaiverrettuun ja kiiltomaalilla maalattuun puiseen kehykseen. Lämpömittari on asetettu ilmapuntarin yläpuolelle. Tämä on niin käytännöllinen kapine, että kenenkään ei tulisi olla ilman sitä.

MUISTAKAA—EI YHDEN, VAAN KAIKKI NELJÄ ESINETTÄ SAA $9.00.

Alkää epäröikö. Kirjottakaa jo tänään. Lähettäkää 50c postimerkeissä, ainoastaan puolet lähetyskustannuksia korvataksenne ja antakaa meidän lähettää teille tämä erikoisesti arvokas Näyttäkää tätä lähetystä naapureillenne ja tuttavillenne! Antakaa heidän arvostella näitten esinelajitteln. Kun esineet ovat saapuneet perille, niin maksakaa postimiehelle $9.00. Näyttäkää tätä lähetystä naapureillenne ja tuttavillenne! Antakaa heidän arvostella näitten erikoisesineitten arvoa. Jos voitte osottaa, että näiden esineitten arvo ei ole ainakin kaksi kertaa suurempi kuin meidän hintamme, niin palautamme rahanne takaisin.. TOIMIKAA KIIREESTI NYT!

UNION SALES COMPANY

Dept. 260 673 W. Madison Street CHICAGO, ILL.

Esikuntapäällikkö rykäsi ja lausui hiljaa korostaen joka sanan:

— Meillä ei ole muuta kuin yksi ainoa pelastus — että kahden päivän kuluttua julistetaan sota.

Alkoi tulvia kysymyksiä.

— Sota — kahden päivän kuluttua ...?

— Eihän liikekannallepanokaan ole loppuun suoritettu?

— Entä kapinalliset?

— Ei sitä voi niin pian.

— Niin, pitäisi ministerineuvoston kanssa yhteisesti keskustella...

— Hyvät herrat! — alkoi taas esikuntapäällikkö. — Minä olen jo keskustellut ministerineuvoston puheenjohtajan kanssa. Ministerineuvosto on paraillaan koolla, joten voimme tarpeen vaatiessa siirtyä sinne — kun kapinallisten asia on päätetty. — Sitten hän miltei kuiskaavalla äänellä esitti, miten kapinalliset on rangaistava ja ehdotti että huomenna aamupäivällä on hallituksen toimesta levitettävä kaikkialle lyhyt julistus, jossa m. m. ilmoitetaan, että vihollinen on jo hyökännyt rajan yli, ja lopetti puheensa seuraavasti:

— Kun siis samaan aikaan kuin se tapahtuu, levitetään nuo julistukset, on salaliittolaisilta maa pois jalkojen alta; ne eivät uskalla ryhtyä kostotoimiin — ne näkevät heti että me emme nyt leikittele!

(Jatk.)

— Jos tahdot tehdä hyvän palveluksen tuttavallesi tilaa hänelle Toveritar.

Karjalan Kirjapainorahaston keräys

Syyskuun 1 päivänä julkaisimme lopullisen tilityksen "Karjalan Kirjapainorahastosta", osottaen erikseen kaikkien lahjottajien nimet ja lahjotussummat. Kirjapainokeräys tuotti kaikkiaan $6,810.88. Siitä oli siirretty Karjalan Tukholman edustajalle siihen mennessä $3,959.07, josta summasta samassa tilityksessä julkaistiin Tukholmasta lähetetyt kuitit. Nyt olemme loppusummasta eli $2,851.81 saaneet myös kuitin. Tämän loppusumman kuitti on seuraava:

Kuitti

Toveri Yrjö Haloselta olen tänään saanut Karjalan Työkansan Kommuunin "Kirjapainorahastoon" kaksituhatta kahdeksansataa viisikymmentäyksi Amerikan dollaria ja 81 senttiä ($2,851.81) tekevä päivän kurssin, 4.50, mukaan Ruotsin rahassa kaksitoistatuhatta kahdeksansataakolmekymmentäkolme kruunua ja 15 äyriä (12,833.15), josta tämä kiitollisuudella kuitiksi lähetetään.

Tukholmassa, 27 p. syyskuuta 1921.

H. Hurmevaara.

N. s. "Kirjapainorahasto" on täten kokonaisuudessaan siirretty asianomaiseen paikkaan, josta todistukseksi on julkaistu asianomaiset kuitit. Viimeisen "lopputilityksen" jälkeen tuli vielä S. S. Järjestön keskusvirastolta "Kirjapainorahastoon" $310.90, joka myös on siirretty asianomaisille.

Karjalan Toimisto.